

POSTANOWIENIE

Dnia 25 czerwca 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba

w sprawie **D. M.**,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 25 czerwca 2015 r.,

zażalenia wnioskodawcy na zarządzenie Zastępcy Przewodniczącego II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 27 maja 2015 r. (II AKo 23/15)

o odmowie przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania,
na podstawie art. 437 § 1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

utrzymać w mocy zaskarżone zarządzenie

UZASADNIENIE

Zażalenie wnioskodawcy nie mogło zostać uwzględnione.

W dniu 12 listopada 2014r. D. M. przesłał do Sądu Okręgowego w Kaliszu pismo uznane za wniosek o wznowienie postępowania. Zarządzeniem z dnia 24 marca 2015 r. Przewodniczący II Wydziału Karnego Sądu Apelacyjnego w Łodzi wyznaczył wnioskodawcy pełnomocnika z urzędu. W dniu 27 kwietnia 2015 r. wyznaczony adwokat złożył opinię o braku podstaw do sporządzenia wniosku. Pismem z dnia 29 kwietnia 2015 r. poinformowano o tym wnioskodawcę i wezwano do usunięcia braku formalnego jego wniosku poprzez sporządzenie i podpisanie go przez adwokata. Wnioskodawca w określonym terminie braków tych nie uzupełnił. Zarządzeniem z dnia 27 maja 2015 r. Zastępca Przewodniczącego Wydziału odmówiła przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania. W zażaleniu na to zarządzenie wnioskodawca odwołał się przede wszystkim do dowodów obrazujących stan jego zdrowia.

Brak jest podstaw do uwzględnienia zażalenia wnioskodawcy. Zgodnie z dyspozycją art. 545 § 2 k.p.k. wniosek o wznowienie postępowania winien być sporządzony i podpisany przez adwokata. Stwierdzić zatem należy, że Sąd Apelacyjny wydając zaskarżone zarządzenie postąpił w zgodzie z normującymi omawianą kwestię przepisami procesowymi. Słusznie też przyjęto, że wyznaczony z urzędu pełnomocnik zachowuje samodzielność ocen w toczącym się procesie, a sąd nie ma uprawnienia do ich kontrolowania. Tym samym wydanie przez wyznaczonego pełnomocnika opinii o braku podstaw do wniesienia wniosku o wznowienie postępowania, nie rodzi po stronie wnioskodawcy uprawnienia do ubiegania się o wyznaczenie z urzędu innego, kolejnego, pełnomocnika.

Powyższe powoduje, że tak sformułowane zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Inną kwestią pozostaje podnoszony przez skazanego stan jego zdrowia psychicznego. Gdyby okazało się, że dysponuje on dokumentacją lekarską podważającą ocenę stanu jego poczytalności w chwili popełnienia przypisanego czynu, okoliczność ta winna być wzięta pod uwagę przez Sąd Apelacyjny działający z urzędu w trybie art. 542 § 3 k.p.k. Obecnie jednak jakiegokolwiek konstatacje w tym zakresie są przedwczesne.

Kierując się przedstawionymi względami, Sad Najwyższy orzekł, jak na wstępie.